

140. Àti pé ó ti sò kalẹ́ nínú un Ìwé-Mímó (Al-Kur'aanu) fún yín pé nígbà tí èyin bá gbọ́ àwọn àmì (aáyà) láti ọ̀dọ̀ Allaahu, tí àwọn kan bá ẹ̀ ẹ̀ àìgbàgbọ́ sí wọn, tí wọn sì fí wọn ẹ̀ yẹyẹ, ẹ̀ má ẹ̀ jókòó pẹ̀lúu wọn tí wọn yóò fí bọ́ sí orí ọ̀rọ̀ mǐràn tí ó yàtò sí i, nítórí pé nígbà nàà èyin yóò dàbfi wọn. Dájúdájú Allaahu yóò kó gbogbo àwọn alágbàgebè àti àwọn olùsàìgba (Allaahu) gbọ́ jọ sínú un (ináa) Jahannamu.

141. Àwọn tí wọn n retí (látí gbọ́) iró nípa yín, tí Allaahu bá fún yín ni iségun, wọn yóò wí pé: Šebí àwá wà pẹ̀lúu yín, šùgbón tí àwọn olùsàìgba (Allaahu) gbọ́ bá lọ ní ipín kan, wọn yóò wí pé: Ẹ̀ àwá kò sà n jù yín lọ ni? Šebí a dá ààbò bọ́ yín lówò àwọn olùgba (Allaahu) gbọ́? Allaahu yóò sì ẹ̀ idájọ́ láàrín yín ní ọ̀jọ̀ ìgbènde. Allaahu kò sì ní jẹ́ kí àwọn olùsàìgba (Allaahu) gbọ́ borí àwọn olùgba (Allaahu) gbọ́.

142. Dájúdájú àwọn alágbàgebè ní àwọn n tan Allaahu jẹ. Òun nàà n tàn wọn jẹ. Nígbà tí wọn bá dúró làti kírun, wọn á dúró tòròjú-tòròjú kí àwọn èniyàn lè rí wọn (pé wọn n kírun). Wọn kò sì ní ẹ̀ irántii Allaahu àyàfi (fún ìgbà) díẹ̀.

143. Wọn n pọ̀n síhìn-sòhùn ún, wọn kò jẹ́ tibí wọn kò jẹ́ tòhún (wọn n ẹ̀ ọ̀jóméjì). Èni kẹ̀ni tí Allaahu bá sì sì lónà, iwọ́ kò lè rí ọ̀nà mǐràn fún un.

144. Èyin tí ẹ̀ gba (Allaahu) gbọ́, ẹ̀ má ẹ̀ mú àwọn olùsàìgba (Allaahu) gbọ́ ní ọ̀rẹ̀ alájoşepò dípò àwọn olùgba (Allaahu) gbọ́. Ẹ̀ èyin fẹ́ fún Allaahu ní àwíjare tí ó hàn lé araa yín lórí ni?

145. Dájúdájú àwọn alágbàgebè yóò wà ní isàlẹ̀ kòtò iná; iwọ́ kò sì ní rí aláranşẹ kan fún wọn.

وَقَدْ نَزَلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ
آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا
مَعَهُمْ حَتَّى تَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا
مَثَلْتُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي
جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾ الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ
لَكُمْ فِتْنَةٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ
لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْكُمْ عَلَيْهِمْ
وَنَمْنَعَكُم مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۗ وَلَنْ تَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِّعُونَ
اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا
كُسَالَىٰ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا
قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾ مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ
وَلَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ ۚ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ
سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾ يَتَأَيَّأُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا
الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَتُرِيدُونَ أَن
تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ۚ إِنَّ
الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَن تَجِدَ
لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٤﴾